

[Hastrup.]
 og forstået det — i de almennyttige bolig-
 selskabers ejendomme blive ligestillet med
 folkepensionister i private ejendomme.

De kommunale folkepensionistboliger hol-
 des derimod delvis uden for den nye ord-
 ning. Det kan naturligvis være af betyd-
 ning at reservere en del boliger for særlig
 vanskeligt stillede ældre; men om det just
 kan ske på den måde, som man her har
 foreslået, er en sag, som vi ønsker nærmere
 overvejet. Man må jo ikke glemme, at det
 er vidt forskelligt, hvor mange folkepensi-
 onistboliger kommunerne forholdsmæssigt
 råder over, og hvordan disse i givet fald
 opdeler sig på henholdsvis kommunale og
 på almennyttige ejendomme.

Endelig er der spørgsmålet om, hvad denne
 boligsikringsordning kommer til at koste.
 De oplysninger, vi har fået i udvalget, har
 været usikre og skønmæssige. Det samme
 kan til en vis grad siges om de oplysninger,
 der findes i lovforslagets bemærkninger.
 Meget anderledes kan det måske ikke være.
 Vi har hele tiden håbet, at der ville være
 balance imellem udgifterne til gældende
 ordninger og udgifterne til det nye system,
 og vi har ikke opgivet dette håb. Bolig-
 ministeren oplyser, at de årlige udgifter til
 boligsikring vil andrage 250-300 mill. kr.
 det første år. Dette beløb påvirkes i opad-
 gående retning, efterhånden som normali-
 seringsforhøjelserne træder i kraft, men på-
 virkes omvendt i nedadgående retning, så-
 fremt indkomsterne gennemsnitlig øges i et
 kraftigere tempo end boligudgifterne i den
 samlede boligmasse. Over for de 300 mill.
 kr. — jeg tager foreløbig det største af
 ministerens tal — står for det første ud-
 giften til de nuværende ordninger, som er
 opgjort til 201 mill. kr. — men i øvrigt
 drejer det sig jo her om en udgift, som
 også ville være stigende i de kommende år,
 såfremt ordningerne skulle være opret-
 holdt uændret — og dernæst udgiften til
 personlige tillæg, som er på 50 mill. kr., men
 vil kunne reduceres i den udstrækning,
 boligsikringsordningen remplacerer de til-
 skud til boligformål, som hidtil er ydet over
 dette tillæg. Det er i alt 250 mill. kr. Hele
 dette beløb kan imidlertid ikke spares det
 første år, fordi kvadratmetertilskuddet må
 afvikles gradvis, således at der også det
 første år efter boligsikringsordningens ikraft-

træden må regnes med en udgift på 50 mill.
 kr. til kvadratmetertilskud. Denne udgift
 falder så bort de følgende år.

En merudgift på 300 mill. kr. skulle her-
 efter stå over for en sparet udgift på ca.
 200 mill. kr. Alligevel må det være muligt
 at undgå øget skatteudskrivning som følge
 af denne lovs gennemførelse. For det første
 er de 300 mill. kr. jo som nævnt i over-
 kanten og er mig bekendt også beregnet ud
 fra den forudsætning, at lejevurderingen
 giver en gennemsnitlig forhøjelse på 100 pct.
 i den bestående boligmasse, mens det i øje-
 blikket nærmest ser ud til, at der i hvert
 fald for Københavns vedkommende bliver
 tale om et sted mellem 70 og 80 pct. Der-
 næst må det tages i betragtning, at norma-
 liseringsforhøjelserne træder gradvis i kraft,
 og at der er udlejere, som ikke vil benytte
 sig af forhøjelsesretten. Endelig vil der, som
 det er nævnt i lovforslagets bemærkninger,
 jo også blive tale om øgede skatteindtægter
 for staten i kraft af de boligpolitiske aftaler;
 alene merindtægten ved lejeværdiens for-
 højelse er anslået til 40 mill. kr. det første år.

Når alle forhold tages i betragtning,
 skulle der således være håb om balance
 mellem merudgifter, sparede udgifter og
 øgede indtægter. Vi vil arbejde for, at dette
 håb kan blive til virkelighed. Skulle det
 vise sig umuligt, må noget — det behøver
 jo i givet fald ikke at blive ret meget —
 af boligsikringsordningen vente til næste år,
 hvor den fortsatte afvikling af kvadrat-
 metertilskuddene giver større sikkerhed for,
 at midlerne er til stede. Det er jo af mange
 grunde, som er velkendte — ikke mindst
 fra debatten i sidste uge — vigtigt at undgå
 yderligere stigning i statsudgifterne, men
 vi håber som sagt stadig, det vil vise sig,
 at der er dækning, således at ordningen
 allerede fra 1. april 1967 kan få sin fulde
 virkning. På lang sigt kan der ikke være
 tvivl om, at boligsikringsordningen både
 socialt og økonomisk vil vise sig mere for-
 svarlig end de bestående ordninger.

Hensigten med det andet forslag, lov-
 forslaget om landsbyggefonden, er jo at til-
 vejebringe forudsætninger for, at almen-
 nyttige boligselskaber kan blive selvfinan-
 sierende og selvfornyende. Målet må være,
 at disse selskaber med tiden helt kommer til
 at hvile i sig selv, således at de kan være
 konkurrencedygtige med det private ud-